

Arrest

nr. 91 860 van 22 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat S. MICHOLT en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pashtoun van etnische origine en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U zou steeds in het dorp Lalam Kas, in het district Manogai van de provincie Kunar hebben gewoond. U zou zeven maanden hebben gewerkt als chauffeur voor een verkiezingsbureau in Asadabad. U moest werknemers van het bureau rondrijden naar verschillende districten alwaar ze de mensen gingen inlichten over het kiessysteem in Afghanistan. De Taliban kwam via de mullah van uw dorp te weten dat u voor de overheid werkte en uitte bedreigingen aan het adres van uw vader. Nadat uw vader u hierover had ingelicht, besloot u echter verder te werken. U achtte het risico dat u nam niet al te groot. De Taliban kwam kort daarna echter een tweede keer naar uw ouderlijke woning en ontvoerde uw vader. U was op dat moment nog aan het werken. Na twee dagen lieten ze hem vrij maar

ze zeiden aan uw vader dat u uw werk moest stopzetten en de Taliban moest vervoegen. U en uw familie besloten dat het beter was voor u het land te verlaten. U hebt in het najaar van 2010 Afghanistan verlaten en vroeg op 12 januari 2011 asiel in België. U vernam van uw gezin dat de Taliban u ook nog na uw vertrek is komen zoeken in uw dorp.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen de laatste jaren voor uw vertrek naar België in het dorp Lalam Kas in het district Manogai te hebben gewoond.

Ten eerste is uw algemene kennis over Afghanistan niet afdoende. Zo stelde u foutief dat Samanak het Dari woord is voor Haft Mewa en dat het een soort van zoete drank is die wordt gemaakt van zeven gedroogde vruchten (CGVS 2, p.7). Samanak is evenwel geen drank maar een zoet gerecht dat wordt gemaakt van tarwezaden. Haft Mewa is dan weer een soort fruitsalade die wordt bereid met zeven soorten vruchten. Dat u de twee gerechten door elkaar haalde en Samanak foutief omschreef, is zeer verwonderlijk daar de traditionele gerechten in Afghanistan worden klaargemaakt voor Nowroz, het Afghaanse Nieuwjaar. Verder kon u zelfs niet bij benadering zeggen in welk jaartal de Amerikanen Afghanistan zijn binnengevallen (CGVS 2, p.5). U was in 2001 nochtans 16 of 17 jaar waardoor het niet aannemelijk is dat u een dergelijk ingrijpende gebeurtenis geenszins kon situeren in de tijd. U kon evenmin vertellen wie Burhanuddin Rabbani is (CGVS 2, p.8), nochtans een voormalige president van Afghanistan, leider van Jamiat-e Islami en een zeer gekende persoon in Afghanistan die in 2011 omkwam bij een bomaanslag. U wist – na lang nadenken – weliswaar te vertellen wie Ramazan Bashardost is maar u kon het CGVS niet zeggen wat zijn etnische afkomst is (CGVS 2, p.8), wat eveneens bedenkelijk is. U ging eveneens de mist in wanneer u werd gevraagd 200 dollar – uw beweerde maandloon – om te rekenen naar Afghani (CGVS 1, p.11). U stelde immers dat 200 dollar overeenkomt met 4500 Afghani (CGVS 1, p.11). 200 dollar is echter gelijk aan 9644 Afghani, meer dan het dubbele.

Ook uw gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender is niet in overeenstemming te brengen met uw verklaring steeds in Afghanistan te hebben gewoond. Zo kon u niet vertellen van wanneer tot wanneer u als chauffeur had gewerkt (CGVS 1, p.8). U kon zelfs geen antwoord geven op de vraag in welk jaar u had gewerkt (CGVS 1, p.8). Evenmin kon u het CGVS vertellen in welk jaar u uw rijbewijs had bekomen (CGVS 2, p.2). Bovendien wist u evenmin te vertellen in welke maand u Afghanistan had verlaten (CGVS 1, p.9). Wanneer u vervolgens werd gevraagd welk seizoen het toen was, antwoordde u dat het toen zomer was (CGVS 1, p.9). Tijdens het tweede gehoor stelde u echter dat u in aqrab (oktober) Afghanistan had verlaten (CGVS 2, p.8). Aqrab valt in de Afghaanse kalender evenwel in de herfst en niet in de zomer. Wanneer u overigens werd gevraagd welke maanden in de zomer vallen, somde u hamal, saur, jauza, saratan, asad en sunbula op (CGVS 2, p.7). De zomer telt echter maar drie maanden, namelijk saratan, asad en sunbula. Ten slotte legde u ook foutieve verklaringen af aangaande de laatste verkiezingen voor uw vertrek uit Afghanistan. U stelde immers dat de laatste verkiezingen in Afghanistan de parlementsverkiezingen en de verkiezingen voor de provinciale raad waren (CGVS 1, p.8 en CGVS 2, p.8). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt echter dat de laatste verkiezingen in Afghanistan enkel de parlementsverkiezingen waren die plaatsvonden op 18 september 2010.

Ten tweede is ook uw kennis aangaande uw provincie en district niet afdoende. Zo kende u het district Dangam niet (CGVS 1, p.4); plaatste u het district Chapa Dara tot twee maal toe in het rijtje van dorpen in Manogai (CGVS 1, p.5 en CGVS 2, p.6); en noemde u Pech Dara als een apart district, hoewel het eigenlijk een andere naam is voor Manogai (CGVS 1, p.5-6). Niet alleen uw geografische kennis liet overigens te wensen over, u kon het CGVS evenmin informatie geven over recente gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in uw district. Wanneer u werd gevraagd spontaan incidenten, aanslagen of gebeurtenissen aan te halen in uw dorp, district of provincie, kwam u immers niet verder dan de inval van de Amerikanen - in 2001 - aan te halen (CGVS 1, p.16 en CGVS 2, p.5). Dat u wel stelde dat er elke dag kleine incidenten waren maar dat u deze incidenten niet kon concretiseren (CGVS 2, p.5-6), roept vragen op. Er mag verwacht worden dat u het CGVS meer concrete informatie zou kunnen verschaffen aangaande de veiligheidssituatie in Manogai gelet op de impact ervan op het dagelijkse leven van de plaatselijke bevolking. Ter zake dient nog opgemerkt te worden dat u evenmin een concreet voorbeeld kon geven van gevechten waarbij Taliban strijders werden gedood door de buitenlandse troepen (CGVS 2, p.5). Noch kon u iets zeggen over een raketaanval in uw regio waarbij onschuldige burgers zijn omgekomen (CGVS 2, p.5). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt evenwel dat dergelijke incidenten zich in de jaren voor uw vertrek hebben voorgedaan in uw district. Zo vielen er in juli 2009 drie burgerslachtoffers en verscheidene gewonden bij

een raketaanval in het dorp Nanglam en werden er bij gevechten met de buitenlandse troepen in februari en augustus 2010 respectievelijk 10 en 18 gewapende Taliban strijders omgebracht. Voorts was u niet op de hoogte van het bestaan van een lokaal radiostation in Manogai (CGVS 1, p.16). Nochtans is het radiostation "Voice of the Pech" dat in Nanglam is gelegen, zeer populair onder de plaatselijke bevolking. U kon evenmin namen geven van hulporganisaties die actief zijn in Manogai (CGVS 2, p.6). U noemde weliswaar PRT als een organisatie die de mensen helpt maar wanneer u werd gevraagd op welke manier PRT de Afghanen dan helpt, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS 2, p.4-5). Nochtans blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat PRT in Manogai onder andere meehielp aan de bouw van een brug over de Pech Dara rivier en de constructie van een weg. Verder kon u behalve uw veronderstelling dat Mullah Naqibullah een Talib is, niets anders over hem vertellen (CGVS 2, p.7). Mullah Naqibullah behoort echter eveneens tot de Safi stam en is afkomstig van Nangalam, een dorp dicht bij Lalam Kas. Hij is een voormalig lid van Hezb-e Islami en van de Taliban en is vandaag het hoofd van de moskee van Assadabad, aldus een gekende persoon in uw regio. Dat u niets meer over hem weet is dan ook bedenkelijk. U noemde voorts correct Sahib Rahman als parlamentslid voor Kunar (CGVS 1, p.21) maar u bleek niet te weten dat Sahib Rahman in 2007 om het leven is gekomen bij een zelfmoordaanslag (CGVS 2, p.7).

Uit uw verklaringen blijkt verder dat eveneens uw kennis over uw dorp Lalam Kas en de regio rondom uw dorp, gebrekkig is. Zo kende u de dorpen Bagh, Walo Tangi Kalay, Taleban, Wastal Bandeh, Golayshal, Lota Lam, Ahangaran Tangi, Shelam en Kandgul niet (CGVS 1, p.4 en 13-15; CGVS 2, p.3). Wanneer u werd gevraagd of Wodi Geram dicht bij Lalam Kas is gelegen, antwoordde u dat je eerst Kandahari tegenkomt, dan Lechalam en dan Wodi Geram (CGVS 1, p.13). Op de op het Commissariaat-generaal beschikbare kaarten staat echter aangegeven dat Wodi Geram (War Garam) tussen Kandahari en Lechalam ligt. Ter zake dient nog opgemerkt te worden dat wanneer u tijdens het tweede gehoor werd gevraagd in welke dorpen waterpompen werden geïnstalleerd, u vreemd genoeg net dezelfde dorpen noemde die u tijdens het eerste gehoor had opgesomd toen u werd gevraagd Lalam Kas te situeren en enkele dorpen te noemen in Manogai district (CGVS 1, p.2 en 5; CGVS 2, p.6), wat eerder wijst op het ingestudeerde karakter van de door u aangebrachte informatie. Voorts noemde u Nangalam als de grootste bazaar in uw district maar kon u geen andere plaatsnamen geven waar eveneens bazaars zijn gevestigd (CGVS 2, p.7). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er nog verschillende kleine en middelgrote bazaars in Manogai gelegen zijn.

Ten slotte dient er nog op gewezen te worden dat het CGVS zich vragen stelt bij uw verklaring **nooit** naar school te zijn geweest in Afghanistan, naar eigen zeggen omwille van de algemene problemen in Afghanistan en omdat uw vader oud is en u hem moest helpen (CGVS 1, p.4 en CGVS 2, p.4), terwijl uw twee broers wel school lopen en zelfs uw jongere zus in de periode voor het Taliban regime naar school ging (CGVS 2, p.3-4).

Op basis van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw beweringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de vervolgingsfeiten die u in uw regio van herkomst in die periode zou hebben meegemaakt en dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai en India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkenen een reëel binnenlands vluchterternatief bestaat.

Om die redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zich te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en uw vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Wat betreft uw taskara, uw rijbewijs en het certificaat van uw werkgever, dient opgemerkt te worden dat ze voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen aangezien documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielrelaas kracht bij te zetten. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat bijzonder veel valse Afghaanse (identiteits)documenten in omloop zijn en dat deze documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde hebben. Gezien de vaststelling dat u uw verblijf in Manogai, Kunar niet aannemelijk kan maken, kan aan de door u voorgelegde documenten dan ook geen waarde worden gehecht. De enveloppe waarin bovenvernoemde documenten werden verzonden, bevestigt hooguit dat u contacten hebt in Afghanistan hetgeen in casu niet in twijfel wordt getrokken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd in bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsverplichting, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Verzoeker tracht vervolgens de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Met betrekking tot zijn algemene kennis over Afghanistan geeft verzoeker toe dat hij een foutief antwoord heeft gegeven. Verzoekers moeder maakte echter voornamelijk “Haft Mewa”, waardoor verzoeker er tijdens het interview van overtuigd was dat de betekenis van het woord “Samanak” de zoete drank was. Overigens mag er volgens verzoeker niet vergeten worden dat de verhoren die de asielzoeker bij verwerende partij ondergaat gepaard gaan met veel stress. Het feit dat de stressfactor niet ver weg is, heeft dan ook tot gevolg dat de asielzoeker bij zijn verhoor, kleine foutjes maakt, zoals in casu met betrekking tot de traditionele Afghaanse gerechten. Voorts stelt verzoeker dat hij analfabeet is, nooit naar school is geweest en bijgevolg het jaar niet kan opnoemen wanneer de Amerikanen zijn binnengevallen. Verzoeker verklaarde wel dat de Amerikanen Afghanistan zijn binnengevallen wanneer Karzai aan de macht was

Verzoeker had ook geen politieke interesse en was niet op de hoogte van de politieke wereld, wat als verklaring kan dienen waarom hij foutieve verklaringen heeft afgelegd over de laatste verkiezingen of niet kon vertellen wie Burhanuddin Rabbani was. Hij kon evenwel aangeven wie Ramazan Bashardost was.

Verzoeker stelt verder dat er sprake is van een miscommunicatie van de tolk wat de omrekening van zijn loon naar Afghani betreft, hetgeen duidelijk blijkt uit de notities van de advocaat. Verzoeker stelt

voorts dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volledig de vragen over de munteenheid die hij correct heeft beantwoord negeert. Aangaande de vaststellingen omtrent zijn kennis van de Afghaanse kalender stelt verzoeker eveneens niet geschoold te zijn. Bovendien zijn data in de Afghaanse cultuur niet zo belangrijk. Voorts weet verzoeker wel degelijk dat de zomer maar drie maanden telt. De vraag die hem gesteld werd was echter niet om de zomermaanden op te noemen, zoals weergegeven in het gehoorverslag. De tolk heeft gevraagd om de warme maanden weer te geven.

Met betrekking tot de vaststellingen omtrent zijn kennis van de provincie en het district is verzoeker van mening dat verwerende partij ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de kennisvragen die hij wel juist heeft beantwoord. Verzoeker heeft kunnen weergeven waar het districtshuis gelegen was, waar de markt en school was, etc. Eveneens heeft hij heel wat namen kunnen geven van invloedrijke families of personen in zijn dorp en/of district. Voorts geeft verzoeker toe dat hij niet perfect de ligging weet van alle dorpen. Hij kan wel bij benadering de dorpen situeren. Hij heeft alles verteld wat hij wist. Opnieuw wijst verzoeker erop dat hij ongeschoold is. Verzoeker benadrukt dat hij geen school heeft gelopen gezien hij de taak had zijn vader te helpen in de landbouw en op het land.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming en van de materiële motiveringsplicht, minstens de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker is afkomstig uit het dorp Lalam Kas, district Manogai, provincie Kunar. Hij is er geboren en heeft er zijn hele leven gewoond. Dat verzoeker bepaalde kennisvragen niet kon beantwoorden doet geen afbreuk aan zijn afkomst. Tot op heden wordt aan de inwoners van de provincie Kunar de subsidiaire beschermingsstatus toegekend gezien de aanhoudende conflictsituatie. Voorts dient eveneens rekening te worden gehouden met zijn Afghaanse afkomst. De algemene veiligheidssituatie in geheel Afghanistan is op heden nog niet stabiel. Verzoeker citeert vervolgens uit "reisadvies Afghanistan, Koninkrijk België, Buitenlandse Zaken, Buitenlandse handel en ontwikkelings-samenwerking" van 17 augustus 2010, geldig op 14 mei 2012 en voegt dit aan zijn verzoekschrift. Naast het reële risico dat de gewone burger het slachtoffer wordt van het algemeen gewapende conflict in geheel Afghanistan overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) is tevens het risico op mensonwaardige behandelingen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) zeer hoog. De broodnodige humanitaire hulp blijft immers beperkt. In het rapport "Afghanistan: Exit vs Engagement" dat verzoeker aan zijn verzoekschrift voegt gaat de International Crisis Group in op de toekomstige situatie in Afghanistan als de troepen zich terugtrekken. De vrees dat de terugtrekking van de buitenlandse troepen zal omslaan in een burgeroorlog vindt steun in de huidige veiligheidssituatie, die allerminst stabiel te noemen is.

Per brief van 12 juli 2012 bezorgt verzoeker de Raad volgende stukken: de enveloppe waarmee bijkomende documenten zijn ontvangen; vijf foto's, een diploma van verzoeker toen hij meewerkte aan het verkiezingsbureau, een attest dat aangeeft dat verzoeker heeft meegewerkt aan het verkiezingscomité, verzoekers rijbewijs, een dreigbrief van de taliban en de taskara van verzoeker en zijn vader.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers algemene kennis over Afghanistan onafdoende is. Gelet op de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, stelt verzoeker foutief dat Samanak het Dari woord is voor Haft Mewa en dat het een soort van zoete drank is die wordt gemaakt van zeven gedroogde vruchten (gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 7; Landeninformatie). Uit voormelde informatie blijkt dat Samanak geen drank is maar een zoet gerecht dat wordt gemaakt van tarwezaden. Haft Mewa is dan weer een soort fruitsalade die wordt bereid met zeven soorten vruchten. Aangezien deze traditionele gerechten in Afghanistan worden klaargemaakt voor Nowroz, het Afghaanse Nieuwjaar, is het niet aannemelijk dat verzoeker de twee gerechten door elkaar haalde en Samanak foutief omschreef. Dat verzoekers moeder voornamelijk "Haft Mewa" maakte, waardoor verzoeker er tijdens het interview van overtuigd was dat de betekenis van het woord "Samanak" de zoete drank was, is niet bij machte verzoekers onwetendheid te verklaren. Immers van iemand die beweert zijn gehele leven in Afghanistan te hebben gewoond, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij weet welke de traditionele gerechten zijn. Verder staat iedere asielzoeker bloot aan een zekere vorm van stress tijdens de gehoren, doch dit kan geen factor zijn die hem verhindert om correcte verklaringen af te leggen omtrent zaken uit het dagelijkse leven in Afghanistan.

Uit het administratief dossier blijkt tevens verzoekers gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender. Zo kon verzoeker niet aangeven van wanneer tot wanneer hij als chauffeur had gewerkt (gehoorverslag

CGVS 19/09/2011, p. 8). Verzoeker kon zelfs geen antwoord geven op de vraag in welk jaar hij had gewerkt (gehoorverslag CGVS 19/09/2011, p. 8) en in welk jaar hij zijn rijbewijs had bekomen (gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 2). Bovendien wist hij evenmin welk jaar het was ten tijde van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (gehoorverslag CGVS 19/09/2011, p. 3) en in welke maand hij Afghanistan had verlaten (gehoorverslag CGVS 19/09/2011, p. 9). Wanneer hem vervolgens werd gevraagd welk seizoen het op dat ogenblik was, antwoordde verzoeker dat het toen zomer was (gehoorverslag CGVS 19/09/2011, p. 9). Tijdens het tweede gehoor stelde verzoeker echter dat hij in aqrah Afghanistan had verlaten (gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 8). Volgens de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier valt aqrah echter volgens de Afghaanse kalender in de herfst en niet in de zomer. Ook legde verzoeker foutieve verklaringen af aangaande de laatste verkiezingen voor zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoeker stelde immers dat de laatste verkiezingen in Afghanistan de parlementsverkiezingen en de verkiezingen voor de provinciale raad waren (gehoorverslag CGVS 19/09/2011, p. 8; gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 8), terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat er vlak voor verzoekers vertrek enkel de parlementsverkiezingen plaatsvonden, met name op 18 september 2010. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker in België toekwam op 11 januari 2011 en hij 82 of 83 dagen onderweg is geweest (gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 8; Verklaring). Verzoeker is bijgevolg in oktober 2010 vertrokken in Afghanistan.

Waar verzoeker stelt dat hij analfabeet is, nooit naar school is geweest en geen politieke interesse heeft en aldus niet op de hoogte van de politieke wereld, kan hij niet overtuigen. De Raad stelt immers vast dat verzoeker geenszins een geïsoleerd bestaan leidde en actief deelnam aan het sociale leven in zijn regio van herkomst. Hij verklaarde gedurende zeven maanden als chauffeur bij een verkiezingsbureau te hebben gewerkt en vervoerde in dit kader personen die de bevolking gingen informeren omtrent de verkiezingen die in zijn regio zouden plaatsvinden (gehoorverslag CGVS, 19/09/2011, p. 6-8). Verzoeker toont overigens niet aan dat analfabetisme of ongeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat zou zijn zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Zelfs van een persoon die ongeschoold of analfabeet is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen. Gelet op zijn tewerkstelling kan dan ook worden aangenomen dat hij kan aangeven van wanneer tot wanneer hij als chauffeur had gewerkt of minstens in welk jaar hij had gewerkt, in welk jaar hij zijn rijbewijs had bekomen en in welke maand hij Afghanistan had verlaten of welk seizoen het op dat moment was. Het argument dat data niet belangrijk zijn, is niet bij machte voormelde vaststellingen te verschonen. Ook het feit dat verzoeker geen politieke interesse had, belet niet dat hij enige toelichting moet kunnen geven bij de laatste verkiezingen die in zijn geboorteland plaatsvonden te meer hij in het licht van deze verkiezingen was tewerkgesteld.

Tevens blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers kennis aangaande zijn provincie en district niet beperkt is. Zo kende hij het district Dangam niet (gehoorverslag CGVS 19/09/2011, p. 4) en plaatste hij het district Chapa Dara tot twee maal toe in het rijtje van dorpen in Manogai (gehoorverslag CGVS 19/09/2011, p. 5; gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 6). Verzoeker kon evenmin informatie geven over recente gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in zijn district. Wanneer hem werd gevraagd spontaan incidenten, aanslagen of gebeurtenissen aan te halen in verzoekers dorp, district of provincie, beperkte hij zich tot de inval van de Amerikanen (gehoorverslag CGVS 19/09/2011, p. 16; gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 5). Bovendien gaf verzoeker wel aan dat er elke dag kleine incidenten waren maar kon hij deze niet concretiseren (gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 5-6). Er kan echter worden verwacht dat verzoeker meer concrete informatie zou kunnen verschaffen aangaande de veiligheidssituatie in Manogai gelet op de impact ervan op het dagelijkse leven van de plaatselijke bevolking. Ter zake dient nog opgemerkt te worden dat verzoeker evenmin een concreet voorbeeld kon geven van gevechten waarbij Taliban strijders werden gedood door de buitenlandse troepen (gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 5), noch kon verzoeker iets zeggen over een raketaanval in zijn regio waarbij onschuldige burgers zijn omgekomen (gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 5). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt echter dat dergelijke incidenten zich in de jaren voor verzoekers vertrek hebben voorgedaan in zijn district. Zo vielen er in juli 2009 drie burgerslachtoffers en verscheidene gewonden bij een raketaanval in het dorp Nanglam en werden er bij gevechten met de buitenlandse troepen in februari en augustus 2010 respectievelijk 10 en 18 gewapende Taliban strijders omgebracht. Verzoeker kon evenmin namen geven van hulporganisaties die actief zijn in Manogai (gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 6). Verzoeker noemde weliswaar PRT als een organisatie die de mensen helpt maar bleek onwetend omtrent de manier waarop PRT de Afghanen helpt (gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 4-5). Nochtans blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat PRT in Manogai onder andere meehielp aan de bouw van een brug over de Pech Dara rivier en de constructie van een weg.

Uit verzoekers verklaringen blijkt verder dat eveneens zijn kennis over zijn dorp Lalam Kas en de regio rondom zijn dorp, gebrekkig is. Zo kende verzoeker de dorpen Bagh, Walo Tangi Kalay, Taleban, Wastal Bandeh, Golayshal, Lota Lam, Ahangaran Tangi, Shelam en Kandgul niet (gehoorverslag CGVS 19/09/2011, p. 13-15; gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 3). Wanneer hem werd gevraagd of Wodi Geram dicht bij Lalam Kas is gelegen, antwoordde hij dat je eerst Kandahari tegenkomt, dan Lechalam en dan Wodi Geram (gehoorverslag CGVS 19/09/2011, p. 13). Op de op het Commissariaat-generaal beschikbare kaarten staat echter aangegeven dat Wodi Geram (War Garam) tussen Kandahari en Lechalam ligt. Voorts vernoemde hij Nangalam als de grootste bazaar in zijn district maar kon hij geen andere plaatsnamen geven waar eveneens bazaars zijn gevestigd (gehoorverslag CGVS 2/4/2012, p. 7). Nochtans blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat er nog verschillende bazaars in Manogai gelegen zijn.

Waar verzoeker stelt dat hij wel een uitgebreide kennis heeft van de plaats waar het districtshuis gelegen was, waar de markt en school was, etc., hij heel wat namen heeft kunnen geven van invloedrijke families of personen in zijn dorp en/of district en bij benadering de dorpen kan situeren, dient te worden opgemerkt dat deze kennis geen afbreuk doet aan voormelde fundamentele onwetendheden. Het is overigens niet onredelijk om enige kennis omtrent omliggende dorpen en gebeurtenissen aldaar te verwachten. Waar verzoeker opnieuw verwijst naar zijn ongeschooldheid ter verschoning van deze onwetendheden, stelt de Raad dat verzoeker niet aantoonde dat ook zijn ongeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat zou zijn zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren.

Uit de gehoorverslagen blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige, duidelijke vragen stelde die verzoeker kennelijk kan volgen en waarvan hij de logica en inhoud correct begrijpt. Van een persoon die beweert in het dorp Lalam Kas, in het district Manogai van de provincie Kunar te zijn geboren, en gedurende zijn hele leven tot aan zijn vertrek uit Afghanistan te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS 19/09/2011, p. 4) kan immers worden verwacht dat hij op de hoogte is van enkele elementaire aspecten uit het dagelijkse leven aldaar.

2.3. Documenten beschikken evenwel slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit wat voorafgaat blijkt voldoende dat verzoekers verklaringen omtrent zijn herkomst manifest ongeloofwaardig zijn en kan er vervolgens evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers problemen die hij in zijn herkomstregio beweerde te kennen met de Taliban omwille van zijn tewerkstelling. Bovendien blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat aan Afghaanse documenten weinig bewijswaarde kan verleend worden gelet op de wijdverbreide corruptie in het land waardoor zowat alle documenten tegen relatief weinig geld kunnen verkregen worden. De door verzoeker bij de Raad neergelegde dreigbrief van de Taliban, het diploma en attest ter staving van zijn tewerkstelling, de taskara's en het rijbewijs hebben dan ook geen enkele bewijswaarde. Met betrekking tot de foto's dient overigens nog te worden opgemerkt dat zij geen aanwijzing bieden met betrekking tot verzoekers herkomst, noch met betrekking tot zijn asielrelaas.

2.4. Met betrekking tot de door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde nota's van zijn raadsman van het gehoor van 19 september 2011 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient er echter op te worden gewezen dat de gehoorverslagen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit (RvS 18 juni 2004, nr. 132.673; RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Om deze reden kunnen de neergelegde nota's van de advocaat van verzoeker, wiens taak het is verzoekers belangen te behartigen, niet gezien worden als een objectief stuk en zijn zij bijgevolg niet dienstig om de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te weerleggen.

2.5. Gelet op wat voorafgaat, maakt verzoeker zijn beweerde herkomst uit het in het dorp Lalam Kas, in het district Manogai van de provincie Kunar niet aannemelijk. Aangezien aan verzoekers beweerde herkomst geen geloof kan worden gehecht, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag en maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.6. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet,

een verwijzing naar zijn nationaliteit niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker hetzij afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid over zijn feitelijke herkomst te verschaffen. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412). De argumentatie dat tot op heden aan de inwoners van de provincie Kunar de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend gezien de aanhoudende conflictsituatie is gelet op het voorgaande dan ook niet dienstig. Ook het "reisadvies Afghanistan, Koninkrijk België, Buitenlandse Zaken, Buitenlandse handel en ontwikkelingssamenwerking" van 17 augustus 2010, geldig op 14 mei 2012 en het rapport "Afghanistan: Exit vs Engagement" die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegde zijn gelet op het bovenstaande niet relevant en niet bij machte om in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aan te tonen.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF